

[Finansministeren.]

ninger. Jeg kan henvise til, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller allerede har svaret på dette, men jeg vil gerne gøre et par tilføjelser. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen ville ikke diskutere disse ting på grundlag af pristalsbudgettet. Jeg må opfatte det sådan, at han synes, det er et ubehageligt budget at diskutere på grundlag af. Men når det ærede medlem dernæst sagde, at man måtte hellere diskutere på grundlag af statistikken over det samlede forbrug her i landet, hvoraf man jo også kan udregne forbruget pr. indbygger, så vil jeg gerne gøre følgende bemærkninger.

Det samlede forbrug af rugbrød er påvirket af det spild og den anvendelse af rugbrødet til ikke tilsigtede formål, som antagelig finder sted på grund af den altfor lave rugbrødspris, og derfor er det totale forbrug af rugbrød naturligvis misvisende, når det gælder om at finde ud af, hvad der kommer af merudgift for en almindelig familie. Men også det samlede tal for mælkeforbruget, som det ærede medlem opererer med, er forkert. Jeg må gå ud fra, at det ærede medlem taler om det statistiske departements tal for det samlede konsum af mælk her i landet, altså af al slags mælk, men den lov, vi taler om, gælder kun forbruget af sødmælk, som ikke er 172 kg pr. år, men ca. 100 kg. Jeg synes også, det ærede medlem bør erindre, at små børns rugbrødsforbrug er meget beskedent og for de allermindstes vedkommende lig med nul. Man må heller ikke glemme, at der kun har været skotøjsrabatkort til børn fra 2 til 16 år, men ikke til den sjattedel af børnene, som er under 2 år, og som nu får andel i de forhøjede børnetilskud. Endvidere ser det ærede medlem bort fra, at de 6 øre til mælken blev gennemført som kompensation for en forventet stigning i kødpriserne, en stigning, der forlængst er afløst af et prisfald. Men dette forhold har min partifælle, det ærede medlem hr. Kr. Kristensen, redegjort for.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansens tale om udgiftsforøgelserne holder derfor ikke. Det ærede medlem gjorde et par bemærkninger om de underhåndsforhandlinger, der er ført. Jeg har andetsteds haft lejlighed til at gøre det ærede medlem en undskyldning for, at der ikke efter afbrydelsen forrige fredag aften blev givet socialdemokratiet underretning i løbet af lørdagen om,

at der ikke kunne ventes møder i det første par dage. Jeg vil gerne gentage denne undskyldning her; det var beklageligt. Derimod er det ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. H. C. Hansen siger, at der ikke blev givet socialdemokratiet besked før tirsdag eftermiddag, for jeg har givet det ærede medlem besked her i salen mandag eftermiddag om, at udvalget først ville blive indkaldt til tirsdag eftermiddag; men det er undskyldeligt, at det ærede medlem har glemt dette, for der er jo sket så meget i de sidste dage.

Iøvrigt kredsede det ærede medlem meget omkring disse underhåndsforhandlinger, som han kaldte forvirrede; det tyder jo på, at han kender dem, hvad han ellers udtalte at han ikke gjorde. Men jeg må sige, når jeg hørte det ærede medlem kredsede, sådan med noget, der lignede længsel, om disse forhandlinger, kom jeg til at tænke på rævens berømte replik om rønnebærrene: de er sure, sagde ræven, for han kunne ikke nå dem. Jeg må altså forstå det sådan, at socialdemokratiet gerne ville have været med i disse underhåndsforhandlinger. Det kunne man jo være kommet, hvis man ikke havde taget den helt afvisende stilling til afviklingen af forbrugerpriserne; det er nu for sent at fortryde det, men det ærede medlem er nok mere heldig en anden gang.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle bemærkninger om, hvor grænsen for begrebet inflation kunne ligge, og spurgte mig om dette. Jeg skal komme lidt nærmere ind på dette senere i de forholdsvis få modbemærkninger, jeg har at gøre.

Men iøvrigt var jo udgangspunktet for socialdemokratiets politik i dag, sagde det ærede medlem, at man mente at have fundet en skjult reserve i finansloven på ca. 50 mill. kr., og den ville man nu anvende til skattelettelser eller på anden måde; og den blev endda meget minutiøst angivet, idet det ærede medlem mente at have konstateret, at der ville være et mindreforbrug for forsvarrets vedkommende på ca. 20 mill. kr. og et merprovenu af skatterne på ca. 30 mill. kr. I denne forbindelse kom det ærede medlem ind på nogle betragtninger om, hvorvidt det var rimeligt, at et oppositionsparti gav sig til at anlægge et selvstændigt skøn over den slags ting. Det har det ærede medlem hr. Poul Møller allerede beskæftiget sig med; jeg skal derfor kun gøre et par tilføjelser. Jeg synes, det er rimeligt, at et